

Краіна моцная рэгіёнамі: горад Пінск

КУЛЬТУРНАЯ СТАЛІЦА ЗАЎСЁДЫ РАДА ПРЫВІТАЦЬ ГАСЦЕЙ

Старшыня Пінскага гарвыканкама Іван РЭБКАВЕЦ разважае аб сёлетнім ганаровым статусе горада над Пінай

Як вядома, летась Пінск пераняў эстафету культурнай сталіцы Беларусі і сёлета жыве ў гэтым статусе. Варта сказаць, што Пінск – горад асаблівы. Тутэйшыя гараджане любяць сваю малую радзіму, гэта адчуваецца. Яны нават паставілі помнік пінчуку, тым самым нібы ўвекавечылі сваю адметнасць. Бронзавы жыхар горада цяпер сустракае ўсіх мінакоў па вуліцы Леніна, карцінна загнуўшы мезенец: «Па-першае, я з Пінска...» Са згадвання гэтай характэрнай скульптурнай кампазіцыі і пачалася наша размова са старшынёй Пінскага гарвыканкама Іванам РЭБКАЎЦОМ.

— Як і кожны пінчук, я шаную свой горад за яго гісторыю, архітэктур, самабытнасць, традыцыі, — гаворыць Іван Рыгоравіч. — У нас 186 аб'ектаў маюць

калегіум нагадвае непрыступную скалу, у яго абліччы злучыліся рысы рэнесансу і барока. Сёння ў будынку размяшчаецца Музей Беларускага Палесся, а верхні яго паверх займае дзіцячая школа мастацтваў. Служыць сучаснікам старадаўні

савым мерапрыемствам, напрыклад, такім як фестываль вулічнай творчасці «Скрыжаванне». На пешаходнай вуліцы Леніна ўсе змогуць паказаць свае таленты. Для ўдзелу ў мерапрыемстве патрабуецца ўсяго толькі жаданне. У выхадныя дні на гэтым творчым скрыжаванні аматары мастацтваў спяваюць, танцуюць, сюды збіраюцца прыйсці мясцовыя пазты, каб пачытаць уласныя вершы, а дэкламатары могуць пачытаць і класікаў. Тут жа выказалі намер працаваць мастакі — кожны ахвотны зможа замовіць ім свой партрэт альбо набыць прыгожы пейзаж. Гэтая вуліца, паводле задумкі, павінна стаць агульнагарадской культурнай прасторай альбо нават культурным рухам, каб кожны адчуў, што статус культурнай сталіцы — гэта не толькі пералік абавязковых мерапрыемстваў, нярэдка афіцыйных, гэта яшчэ і яго справа.

— Некаторыя пінскія фестывалі маюць працяглую гісторыю і вядомасць

званая імпрэза стала першым вялікім мерапрыемствам, прысвечаным статусу гэтага года. Цяпер падзеі ў культурным жыцці адбываюцца фактычна кожны тыдзень, а з надыходам лета іх насычанасць будзе толькі павялічвацца. На мой погляд, добрым, шчырым атрымалася мерапрыемства на стадыёне, дзе мы сустракалі агонь II Еўрапейскіх гульняў. Варта сказаць, што галоўныя, самыя маштабныя мерапрыемствы яшчэ наперадзе.

— Ці многае зроблена ў плане добраўпарадкавання горада апошнім часам?

— Сёння можна гаварыць пра дзясяткі заасфальтаваных вуліц, ремонт фасадаў дамоў і тратуараў. На некаторых гістарычных будынках з'явіліся новыя інфармацыйныя таблічкі з QR-кодамі, што надзвычай зручна для гасцей горада. Творча падышлі да аздаблення гарадской тэрыторыі работнікі гарадской камунальнай гаспадаркі, напрыклад уладкавалі чатыры тэматычныя клумбы, а кветак гэтым разам пасаджана значна больш, чым у мінулыя гады. Налайна з'явіўся сквер сямейных

Рыгоравіч. — У нас 186 аб'ектаў маюць статус гісторыка-культурнай каштоўнасці. Толькі, відаць, у Гродне болей. Наш горад — адзін з найстарэйшых у Беларусі. Больш за дзевяць стагоддзяў таму заснавальнікі горада выбралі для яго месца каля зліцця Піны і Прыпяці. І не пралічыліся, Пінск стаў буйным гандлёвым цэнтрам у вузле важных водных шляхоў, якія злучалі Кіеў, Вальне і Польшчу, Чорнае і Балтыйскае моры.

Патрыярхам пінскай даўніны па праве лічыцца будынак езуіцкага калегіума, які быў узведзены ў XVII стагоддзі і доўга служыў навучальнай установай. З берага Піны

яго паверх займае дзіцячая школа мастацтваў. Служыць сучаснікам старадаўняга палаца Бутрымовіча, цудоўная канцэртная зала, адкрытая ў былым касцёле Карла Барамея. Кожны гістарычны будынак можна згадваць як гарадскую славутасць. І не толькі будынак. У нас трывала прапісаліся фестывалі, конкурсы, якія сталі традыцыйнымі і пазнавальнымі.

— Усё пералічанае гаворыць аб тым, што Пінск дачакаўся свайго часу, ён проста мусіць быць культурнай сталіцай...

— Варта сказаць, што горад мае даволі насычаную культурную праграму кожны год. Ну а цяпер статус культурнай сталіцы абавязвае згуртаваць усе таленты і паказаць сябе, як той казаў, ва ўсёй красе. Усяго на год запланавана больш за 400 мерапрыемстваў, звязаных з гэтай падзеяй. З іх чатыры дзясяткі вылучаюцца значным маштабам і вялікай колькасцю ўдзельнікаў. Гэта, напрыклад, фестываль духавых аркестраў, фестываль арганнай музыкі, вялікі фестываль мастацтваў «Зоры над Пінай».

Нашы арганізатары культурнай праграмы надаюць асаблівае значэнне ма-

юць працяглую гісторыю і вядомасць у краіне. Трэба думаць, яны пройдуць і сёлета.

— Пэўна, вы маеце на ўвазе фестываль арганнай музыкі, да якога мы рыхтуемся. Ён адбудзецца ў памянёнай мною гарадской канцэртнай зале. Тут выступалі ў розныя часы знакамітыя беларускія, савецкія і замежныя музыканты. Узведзены ў XVIII стагоддзі ордэнам ксяндзоў-камуністаў кляштарны касцёл і сёння з'яўляецца адной з галоўных славутасцяў горада. Спецыялісты лічаць, што двухметровыя сцены гэтай мініяцюрнай крэпасці здольныя вытрымаць любы шторм. А цяперашні статус горада яшчэ раз прымушае звярнуць увагу (асабліва моладзі) на цікавую гісторыю будынка. Амаль кожны з помнікаў даўніны некажадзейнічаны ў праграме культурнай сталіцы. Пра калегіум я гаварыў, многія ведаюць наш касцёл Унебаўззяцця Панны Марыі з яго знакамітай «Пінскай мадоннай». Абрывы гэтых славутасцяў і склалі лагатып культурнай сталіцы.

Сімвалічны ключ мы прымалі ў калегіі з Полацка ўжо пад сваім лагатыпам. На-

пасаджана значна больш, чым у мінулыя гады. Нядаўна з'явіўся сквер сямейных дрэў. Пешаходная вуліца Леніна — гэта асаблівы гарадскі праект апошняга часу не толькі ў культурна-асветніцкім сэнсе, але і ў плане добраўпарадкавання. Мы насычаем яе аб'ектамі грамадскага харчавання, сувенірнымі кіёскамі, імкнемся зрабіць цікавай для турыстаў. Прывабіць турыста азначае зрабіць унёсак у эканоміку горада, бо эканамічны і культурна-ідэалагічны складнікі вельмі цесна пераплецены, аднолькава важныя для горада.

— У горадзе ёсць прафесійны тэатр, ёсць вышэйшая навучальная ўстанова, відаць, 138-тысячны Пінск можна назваць самадастатковым горадам. Ці для гэтага нечага ўсё ж не хапае?

— Так, тэатрам сваім мы ганарымся. У ім працуе цікавая труппа, якая ставіць сучасныя п'есы і класіку — тое, што карыстаецца попыткам у глядача. Я нядаўна заходзіў у тэатр, пацікавіўся запаўняльнасцю залы і высветліў, што білетаў на найбліжэйшыя спектаклі амаль не засталася. Значыць, карыстаецца папулярнасцю наш храм Мельпамены! Гэта вельмі радуе. Пінск сапраўды ўніверсітэцкі горад, а яшчэ горад спартыўны. У нас створана прыстойная база для заняткаў спортам, і мы маем вынікі, за якія не сорамна. Нашы юныя футбалісты, выхаванцы дзіцяча-юнацкай спартыўнай школы маюць цяпер адну з лепшых у краіне Акадэмію футбола, горад жа выхаваў цэлы шэраг гульцоў зборнай краіны. Нядрэнна заяўляе пра сябе пінская хакейна каманда, вядомыя сваімі поспехамі весляры і лёгкаатлеты... Думаю, што для камфортнага пражывання, работы, выхавання дзяцей у Пінску ёсць усё неабходнае. Трэба толькі беражліва захоўваць зробленае папярэднікамі, удасканальваць яго і развіваць.

Святлана ЯСКЕВІЧ.

